

Den Talende Kamel



2.a's storyline om Aladdin

Børnenes historier sammenskrevet til et teater-stykke:

Den Talende Kamel

Den Talende Kamel

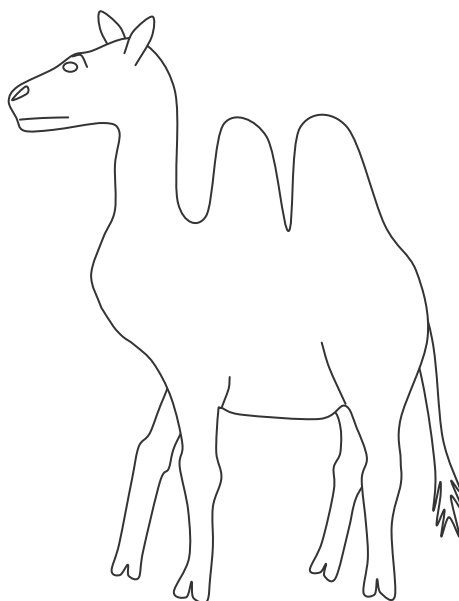
Ørkenscene: Troldmand, 3 kameler: Ali og den bedrøvede og den glade kamel. 1 talende slange i baggrunden, Aladdin i kulissen

- Troldmand(5): Jeg keder mig. Jeg vil have nogen at tale med – Jeg tror, jeg tryller lidt med dyrene dér. (Peger med sin tryllestav på Ali) ”Tryllerollerej, jeg keder mig, Hopsipopsipih, nu taler I”.
- Ali kamel(10): Hej med jer, hvad laver I?
- Den bedrøvede(6): Hej Ali. Vi har lige været oppe at skændes, fordi den glade kamel drillede mig.
- Den glade(4): Det er da kun fordi, du altid er så kedelig og bedrøvet.
- Den bedrøvede: Det kan jeg da ikke gøre for!
- Den glade: Det kan jeg da heller ikke!
- Ali kamel: Skal vi ikke bare lege sammen alle 3?
- Slangen(5): Jeg vil også være med!
- Den glade: Hej slange. Jo da, hvad skal vi lege?
- Slangen: Jeg synes, vi skal spille bold. Er der nogen af jer der har en bold?
- Den bedrøvede: Nej, men jeg kender en dreng, der har en rigtig god håndbold. (Kalder) Aladdin!
- Aladdin(3): (kommer frem på scenen) Ja, hvad er der?
- Den bedrøvede: Må vi låne din bold?
- Aladdin: Nej, det må I da ikke.
- Slangen: Men du må gerne være med!
- Aladdin: Jamen, så er det i orden! Hvad skal vi spille?
- Den glade: Jeg synes, vi skal spille stikbold. (kaster på slangen). Du er død!
- Slangen: Det kan du selv være (slangen bider den glade kamel, som falder om og dør.)
- Den bedrøvede: (til slangen) Hvad har du gjort!
- Slangen: Det var den selv ude om. Jeg gider da ikke at dø!

Den bedrøvede: Åh, vi må synge en sørgesang! Kom alle sammen.

Melodi: Jeg har fanget mig en myg

*"Vores glade ven er død,
Slangen, den har bidt ham.
Han var ellers rigtig sød,
Så det var en stor skam.
Vi kan ikke lege mer'
Aldrig spille stikbold –
Giften tog ham lige hér,
Uf, hvor er her død-koldt."*



Ali: Jeg smutter – det her er alt for giftigt til mig.

(Ali løber rundt på scenen, de andre trækker sig ud af scenen. Indkommer 2 soldater og en købmand. Tyven holder sig klar i kulissen. Ali ser forskrækket ud og løber ud af scenen, og holder sig klar i kulissen.)

Soldat 1(4): Hvor var det bare fedt at gøre oprør!
Soldat 2(4): (tøvende)Jahhhh, men hvad skal vi nu lave?
Soldat 1: Det ved jeg da ikke. Så lidt som muligt!
Købmand(1): Kom og køb, kom og køb – fine varer!
Soldat 2: Hov, se der er en købmand. Vi kunne slå ham ihjel og overtage hans butik!

(Soldaterne overfalder og dræber købmanden, og stiller sig op og sælger hans varer)

Soldat 1: Kom og køb, kom og køb, bedste varer til bedste pris!
Soldat 2: Det passer jo ikke – det er da noget billigt skrammel, vi har stjålet os til.
Soldat 1: Kom og køb! (til den anden) – du holder bare din kæft!

Soldat 2: (klynkende)Jeg har bare sådan en fornemmelse af, at det her ender helt galt.

(Tyven kommer frem på scenen, lister sig bag på soldaterne, som nu er købmænd, og slår dem ihjel. Han trækker dem ud, stiller sig op og sælger videre selv)

Tyven(7): Kom og køb, kom og køb, varer i stride strømme!

(Ali stikker nysgerrigt hovedet og derefter resten af kroppen ind på scenen og går over til købmanden/tyven)

Ali: Hej købmand, hvor er de to soldater henne?

Tyven: De var nogle svindlere og bedragere og blev kastet i fængsel.

Ali: Uhada. Hvad handler du så med?

Tyven: Jeg har nogle fantastiske krukke, som ikke kan gå i stykker!

(Kemal og Abida kommer ind på scenen, tyven og Ali står og lader som om, de stadig snakker sammen)

Kemal(5): Har du set, Abida, den købmand står og snakker med en kamel?

Abida(3): Ja, Kemal, han er da vist godt tosset. Lad os gå hen og høre hvad han siger til den.

(De går derhen. Abida og Kemals mor og far holder sig klar i kulissen)

Ali: Hvad er de krukke så beregnet til?

Tyven: Alt. De kan bruges til alt. De kan jo ikke gå i stykker.

Kemal: (til Abida) Det er da utroligt, han står og bilder den stakkels kamel ind, at hans krukke ikke kan gå i stykker!

Abida: Det må vi vist hellere fortælle vores mor og far. Jeg løber hen efter dem.

Mor!! Far!!(råber, mens hun løber ud af scenen.
Vender tilbage med mor og far).

Mor(3): Hvad foregår der her?
Far(3): Ja, hvad er det vi hører om de krukker?
Tyven: De kan bruges til alt, og de kan ikke gå i stykker!
Kemal: Det var jo det jeg sagde!
Far: Det er jo ulovligt!
Mor: Det må vi indbringe for en dommer! Jeg henter
straks dommeren. (henter dommeren)
Dommer(1): Købmand – du er arresteret. Du er anklaget for at
have ulovlige varer. Følg med mig.

(Tyven følger med dommeren ud af scenen)

Mor: Jeg må hen i tæppehandlen igen.
Far: Og jeg må hen til slagterbutikken.
Abida: Vi går hjem og laver mad.
Kemal: Hov se, der kommer Alibaba.

(Mor, far og Abida går ud, Alibaba kommer ind)

Alibaba(16): Hej Kemal, jeg skal ud at hente brænde. Må jeg
låne din kamel?
Kemal: Det er ikke min kamel, Alibaba. Og jeg skal gå
nu, hejhej.

(Kemal går ud, Troldmanden holder sig klar, Larmere klar.)

Ali: Jeg vil gerne hjælpe dig, Alibaba.
Alibaba: Ved Allah, den kan tale.
Ali: Ja, der var en troldmand, der forheksede mig.
Alibaba: Wauv, ok, men tak fordi du vil hjælpe mig. Kom,
vi går over i skoven. (De går over i den anden
side af scenen og lader som om, de læsser
brænde på Ali. Pludselig høres en **larm**).
Alibaba: Åhnej, vi må gemme os. Kom. (De gemmer sig
bag købmandsboden. Tyven kommer ind med en
sæk over ryggen)

Tyv: Den dumme dommer var bare for nem at slå ned. Jeg må gemme mine værdifulde ting. Min hemmelige hule er snart helt fuld af tyvekoster. Simsalabør – åben din dør! (går ind i hulen)

Alibaba: Jeg kan se, at det er en røver. Nej se, han lægger de værdifulde ting derovre.

(Røveren kommer ud og hæver armene og siger):

Tyv: Simsalakost – døren er låst. (tyven går ud)

Alibaba: ÆV, han sagde et eller andet vigtigt, da han åbnede og lukkede. Kom, Ali, vi går derhen. (De går over til hulen)

Alibaba: Jeg prøver, om jeg kan åbne her. (banker på døren)

Ali: Det nytter vist ikke noget. Jeg tror den er magisk.

Troldmanden: (kommer ind) Var der nogen der sagde noget om magi?

Alibaba: Hvem er du?

Troldmanden: Jeg er den store troldmand Haikiku. Jeg kan få dyr til at tale eller åbne lukkede døre, eller alle mulige andre magiske ting.

Alibaba: Vil du så ikke lige åbne den her?

Troldmanden: Jo da. (Peger på døren) Haksikaksikop – døren den går op.

Alibaba: Lad mig! Ja! Det virkede. Se alle de kostbare sager. Nu behøver min mor og jeg ikke at sulte mere!

Troldmanden: Og jeg kan åbne en spøg og skæmt-butik, som jeg altid har drømt om!

Ali: Og hvad med mig?

Alibaba: Du kan blive min private første-kamel! Kom!

(De lægger op med værdifulde genstande og går. Også troldmanden går ud. Moderen kommer ind, Ali og Alibaba kommer igen og går hen til hende)

Alibaba: Hej mor – Vi er blevet rige! Jeg fandt en skat, og jeg har også en talende kamel med hjem.

Mor(1): Det er jo fantastisk. Vi er rige!

Alibaba: Nu kan jeg gifte mig med Sultanens datter – han har altid sagt, at det skulle være en meget rig mand. Jeg vil gå derop med det samme.

(Alibaba og Ali går ud til den ene side, moderen går ud til den anden side. Ind kommer sultanen og hans datter. Derefter kommer Alibaba og Ali ind igen)

Alibaba: Ærede sultan Potifar, jeg er kommet for at anmode om Gulnares hånd.

Potifar(2): Er du blevet en rig mand, Alibaba?

Alibaba: Ja, en meget rig mand.

Potifar: Så må du gerne spørge Gulnare selv.

Alibaba: (knæler foran Gulnare) Kære Gulnare, vil du være min hustru?

Gulnare(1): Hvis min far kan godkende dig, kan jeg da også. Vi har jo kendt hinanden altid. Jeg vil gerne dele livet med dig. Lad os holde bryllup.

Tæppet går. Alle gør klar til bryllup. Præsten stiller op i den ene side sammen med Aladdin. Gulnare og Potifar står klar i den anden side til at gå op ad gulvet mens alle nynner "Here comes the bride...".

Præsten: Kære Gulnare, vil du tage Aladdin, som hos dig står, til din ægtemand, og elske og ære ham i medgang og modgang til døden skiller jer ad?

Gulnare: Ja.

Præsten: Kære Aladdin, vil du tage Gulnare, som hos dig står, til din ægtehustru, og elske og ære hende i medgang og modgang til døden skiller jer ad?

Aladdin: Ja.

Præsten: Så må bruden og gommen gerne kysse hinanden.

Gulnare: (kysser Aladdin, vender sig om mod publikum og siger:) Lad os synge:

Melodi: Se den lille kattedekilling.

*Tak fordi I kom i aften for at se på os,
Vi har haft det dejligt, sig nu: at det har I os'.*

*Vores lille stykke handled' om en masse sært,
Som vi selv har skrevet om, og det var rigtig svært.*

*Men nu må vi slutte, og vi håber sørme at,
I har fundet meningen, så I kan sov' i nat...*

2.a og Marianne Borup
Februar 2006

